

De Ster

TER HERINNERING AAN DE PIONIERS

*Trouw aan 't geloof dat onze ouders verwierven,
Trouw aan 't geloof, waarvoor Martelaars stierven,
Aan Gods gebod, ziel, hart en hand,
Gelovig en trouw houden wij immer stand.*

Juli 1951

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

51e JAARGANG • No. 7

INHOUD:

	Blz.
Leer en Verbonden	171
Leer ons Bidden, door John P. Lillywhite	174
De volheid des Levens, door Nephi Jensen	179
Leven en Leren	183
Hooggestemde gedachten	184
Bestaat er eeuwige vooruitgang, Is er eeuwige vooruitgang in de hemel? door John A. Widtsoe	186
„Nederlandse Organisatie" in Salt Lake City	189
De Zending door	190
Aankomst en Vertrek	193
Gebeurtenissen in de Zending	196
Bijlage: Zonnehoek	25—28

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistent: ARNOLD SIEVERTS

*„De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

LEER EN VERBONDEN

VOORREDE

Openbaring, gegeven bij monde van de Profeet Joseph Smith tijdens een bijzondere conferentie van Ouderlingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, gehouden op 1 November 1831, te Hiram, Ohio.

Vele openbaringen waren van de Here ontvangen, voordat deze conferentie werd gehouden, en het bijbrengen van deze openbaringen voor de uitgave er van in boekvorm was een der voornaamste onderwerpen, die op deze conferentie werden behandeld. (Zie „History of the Church”, deel 1 bld. 222) Deze afdeling vormt des Heren voorwoord voor de Leerstellingen, Verbonden en Geboden, in deze bedeling des tijds gegeven. — Een waarschuwend woord en gebod tot de Kerk en tot de bewoners der Aarde in het algemeen — het gezag van het Priesterschap in deze bedeling bevestigd — De tweede komst van de Here Jezus Christus voorspeld — de echtheid van het Boek van Mormon bevestigd.

Luister, o gij volk Mijner Kerk, zegt de stem van Hem, Die omhoog woont, en Wiens ogen op alle mensen zijn gericht; ja, voorwaar zeg Ik: Luistert gij volk van verre; en gij, die op de eilanden der zee zijt, luistert te zamen.

Want waarlijk is de stem des Heren tot alle mensen gericht, en er is niemand, die zal ontkomen; en er is geen oog, dat niet zal zien, noch een oor, dat niet zal horen, noch een hart, dat niet zal worden doordrongen.

En de wederspannigen zullen door vele smarten worden gefolterd; want hun ongerechtigheden zullen van de daken worden verkondigd, en hun geheime daden zullen worden onthuld.

En de waarschuwend stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij

monde van Mijn discipelen, die Ik in deze laatste dagen heb gekozen.

En zij zullen uitgaan, en niemand zal hen tegenhouden, want Ik, de Here heb hun geboden.

Ziet, dit is mijn gezag, en het gezag van Mijn dienstknechten en Mijn voorwoord tot het boek van Mijn geboden, die Ik hun heb gegeven om te uwen behoeven uit te geven, o gij inwoners der aarde.

Daarom, vreest en beeft, o gij volk, want wat Ik, de Here, daarin heb besloten, zal in vervulling gaan.

En voorwaar zeg Ik u, dat aan hen, die uitgaan, en deze tijdingen aan de inwoners der aarde brengen, macht is gegeven om de ongelovigen en de wederspanni-

gen zowel op aarde als in de hemel te verzegelen;

Ja, waarlijk, hen te verzegelen tot de dag, wanneer de toorn Gods mateloos op de goddelozen zal worden uitgestort.

Tot de dag, wanneer de Here zal komen om ieder mens te vergelden volgens zijn werken, en om ieder mens te meten met de maat, waarmede hij zijn medemensen heeft gemeten.

Daarom is de stem des Heren tot de einden der aarde gericht, opdat allen, die willen horen, mogen horen;

Bereid u, bereid u voor op hetgeen zal komen, want de Here is nabij;

En de toorn des Heren is ontstoken, en Zijn zwaard is in de hemel ontbloot, en het zal op de inwoners der aarde nedervallen. En de arm des Heren zal worden geopenbaard; en de dag komt, dat zij, die niet naar de stem des Heren willen luisteren, noch naar de stem Zijner dienstknechten, noch acht geven op de woorden der profeten en apostelen, van het volk zullen worden afgesneden;

Want zij zijn van Mijn verordeningen afgedwaald, en hebben Mijn eeuwig verbond verbroken;

Zij zoeken de Here niet om Zijn gerechtigheid te vestigen, doch ieder mens bewandelt zijn eigen weg, en handelt naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is, en dat in wezen een afgod is, die veroudert en in Babylon zal vergaan, dat grote Babylon, dat zal vallen.

Omdat Ik, de Here, wist, welk een onheil er over de inwoners der aarde zou komen, riep Ik mijn dienstknecht Joseph Smith Jr., en

sprak tot hem van de hemel, en gaf hem geboden;

En Ik gaf eveneens geboden aan anderen, dat zij deze dingen aan de wereld moesten bekendmaken; en dit alles, opdat zou mogen worden vervuld, hetgeen door de profeten is geschreven.

De zwakke dingen der wereld zullen voortkomen, en de machtige en sterke afbreken, opdat de mens niet bij zijn medemens te rade zou gaan, noch in de arm des vlezes vertrouwen.

Maar opdat ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken;

Eveneens, opdat geloof op de aarde zou mogen vermeerderen; Opdat Mijn eeuwig verbond zou mogen worden gevestigd;

Opdat de volheid van Mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou mogen worden verkondigd tot de einden der wereld, en voor koningen en regeerders.

Ziet, Ik ben God en heb het gesproken; deze zijn van Mij, en werden aan Mijn dienstknechten in hun zwakheid gegeven, in hun eigen taal, opdat zij ze zouden mogen begrijpen.

En in zoverre zij dwaalden, dat het zou mogen worden bekendgemaakt;

En in zoverre zij wijsheid zochten, zij mochten worden onderrecht;

En in zoverre zij zondigden, zij mochten worden gekastijd, opdat zij zich zouden bekeren;

En in zoverre zij ootmoedig waren, zij sterk mochten worden gemaakt, en van omhoog gezegend, en van tijd tot tijd kennis mochten ontvangen.

Ja, en opdat Mijn dienstknecht

Joseph Smith Jr., nadat hij de kroniek van de Nephieten had ontvangen, door de genade Gods macht zou hebben om het boek van Mormon door de macht Gods te vertalen.

En eveneens, opdat zij, aan wie deze geboden werden gegeven, macht zouden mogen hebben om het fundament van deze kerk te leggen, en haar uit het verborgene en uit duisternis te voorschijn te brengen, de enige ware aardbodem, waarin Ik, de Here, welbehagen heb, tot de Kerk als een geheel gesproken, en niet tot ieder lid afzonderlijk.

Want Ik, de Here, kan niet met de geringste mate van toelating de zonde aanschouwen;

Niettemin, zal hij, die zich bekeert, en de geboden des Heren nakomt, vergiffenis ontvangen;

En van hem, die zich niet bekeert, zal zelfs het licht, dat hij heeft ontvangen, worden weggenomen; want Mijn Geest zal niet altijd met de mens twisten, zegt de Here der Heirscharen.

En wederom, voorwaar zeg Ik, tot u, o gij inwoners der aarde, dat ik de Here, gewillig ben deze dingen aan alle vlees bekend te maken;

Want Ik ben geen aannemer des persoons, en Ik wil, dat alle mensen zullen weten, dat de dag spoedig komt; de ure is nog niet, doch is nabij, wanneer vrede van de aarde zal worden weggenomen, en de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied.

En de Here zal eveneens macht hebben over Zijn heiligen, en zal in hun midden regeren, en in gericht nederkomen op Idumëa, of de wereld.

Onderzoek deze geboden, want ze zijn waar en getrouw, en de profetieën en beloften, die er in vervat zijn, zullen alle worden vervuld.

Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken, en Ik verontschuldigd Mijzelf niet; en ofschoon de hemelen en de aarde zullen vergaan, zal Mijn woord niet vergaan, doch zal ten volle worden vervuld, hetzij besproken door Mijn eigen stem, of door de stem Mijner dienstknechten, dat is hetzelfde.

Want merkt op en ziet, de Here, is God, en de Geest geeft getuigenis en het getuigenis is waarachtig, en de waarheid blijft voor eeuwig. Amen,

EEUWIGE LEVEN

Dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid de onsterfelijkheid en het **Eeuwige Leven** van den mens tot stand te brengen.

Laten deze woorden, die de Heiland persoonlijk gesproken heeft, tot steun zijn voor Ouderling Robert D. Meibos, die kortgeleden het bericht ontving dat zijn vader overleden was. Ouderling Meibos zal evenwel zijn zending voortzetten omdat hij de overtuiging heeft dat hij hiermee de nagedachtenis van zijn vader het best kan eren.

LEER ONS

Bidden

door

JOHN P. LILLYWHITE,

President

der Nederlandse Zending.

„Heer, leer ons bidden.” In dit nederig verzoek, lange eeuwen geleden door Zijn discipelen gericht tot de Meester, ligt eenvoud en schoonheid. Het is een voorbeeld van het kinderlijke vertrouwen, dat ieder moet bezitten, die het pad van waarheid en gerechtigheid wil bewandelen.

Toen Jezus Zijn discipelen aanstelde en hen gebod Hem te volgen, waren zij maar eenvoudige vissers. Hoogstwaarschijnlijk wisten zij niet wat werkelijk bidden was, noch hoe zij een gebed moesten formuleren. Diep in hun hart brandde evenwel een verborgen vuur. Zij hunkerden naar geestelijk voedsel, naar het hemelse manna. Zij verlangden er naar in nauwer contact te komen met de bron van geestelijk licht en leven, waaruit zij in hun uren van zorg en moeite kracht en inspiratie zouden kunnen putten.

Zij wisten, dat, wilden zij succes hebben in hun bediening, zij

rechtstreeks tot de bron moesten gaan en Hem vragen, „Die mildelijk geeft en niet verwijt”. Zij erkenden van zichzelf niets te geven te hebben. Zij gevoelden dat alleen door te zoeken naar deze bron, de Gever van al het goede hen in staat zou stellen hun werkzaamheden met succes te volbrengen, zodat zij de heerlijke zegeningen van het Evangelie aan anderen zouden kunnen doorgeven. Daarom verzochten zij nederig: „Heer, leer ons bidden.” Zo moeten alle dienstknechten van de Meester zich gedragen.

Het gebed is de gouden sleutel, die de deur tot de hemel ontsluit en toegang geeft tot de Troon van Genade. Het gebed is de oprechte wens van de hongerige ziel, „door het hart tot God geuit”. Het is de uiting van een verlangen naar de heilige gemeenschap met de Eeuwige Vader. Alle heilige mannen heb-

ben sedert het begin der tijden gebeden en in hun gebed vrede en rust gevonden. De Grootste van al deze mannen, n.l. Jezus Christus, onze Heer, maakte het zich tot gewoonte veel te bidden, want de Evangelieën zeggen ons, dat Hij zich „vaak afzonderde om te bidden.”

Vaak valt het moeilijk zich in het drukke, jachtige, moderne leven af te zonderen om te bidden, maar juist die gejaagdheid, snelheid en zakelijkheid maken zulk een afzondering des te meer gewenst. Indien Jezus al bad, hoe kunnen wij, gewone stervelingen, ons dan veroorloven het gebed te veronachtzamen? Bovendien brengt het gebed allen, naast zedelijke kracht, de zegen des hemels. Alleen daarom al moest het een onderdeel en wel een onmisbaar onderdeel zijn van ons leven. Het uur van het gebed moet voor ons het gelukkigste deel van de dag zijn.

Moderne leraren dringen er op aan dat wij de macht der suggestie erkennen. Het gebed is eigenlijk de openstelling van de ziel voor de allerhoogste suggestie. De ontvankelijke ziel komt er nader door tot God, waardoor Zijn Geest in ons kan werken. Het gebed is van vitaal belang voor alle mensen. Een ieder, die zijn ogen in geloof opgeslagen heeft tot een Macht, Die groter is dan hijzelf, heeft dit gevoeld. Wanneer in het gebed gevraagd wordt om de hoogste waarden van het leven, is het een edele en machtige factor in de opbouw van het karakter. In het gebed worden meestal de eenvoudigste woorden gebruikt. De verhevenheid van deze eenvoud blijkt wel uit het gebed van Nebukadnezar:

„Plant in mij de vrees voor Uw Goddelijkheid; geef mij wat U het beste dunkt, want Gij hebt mij geschapen.” Wanneer de mens bidt, verhoogt dit zijn ziel. De Psalmist pleitte: „Schep in mij een rein hart, o God, en vernieuw een oprechte geest in mij.” Niemand kan twijfelen aan de macht, die van het gebed uitgaat.

Als voorbeeld noem ik u het leven en de ervaringen van de heiligen. Deze hebben het Evangelie letterlijk in hun leven geboden en de liefde van God in hun ziel. Indien wij ons innerlijk leven in harmonie willen brengen, als wij in de hoogste zin van het woord mens willen zijn, als wij er naar smachten een verhard hart te vermurwen of een moeilijke situatie recht te zetten, dan kunnen wij het beste ons hart openen voor God, zodat de invloed van Zijn Goddelijk leven in ons kan doordringen. Opnieuw wil ik u als voorbeeld stellen het leven en de ervaringen van heilige mannen wier daden ons tot lering strekken.

Als een dienstknecht des Heren succes wil hebben in zijn arbeid, moet hij het gebed tot zijn dagelijkse toevlucht maken. Daardoor zal hij zijn plichten op de juiste wijze kunnen volbrengen.

Ware aanbidding is een door God gegeven zegen en het gebed is de eenvoudigste en meest rechtstreekse vorm van aanbidding. Het vormt de grootste stimulans van het leven. Indien men onder de invloed van het gebed, van muziek en andere vormen van schoonheid voor slechts enkele minuten van de dag het lawaai van de wereld rondom kan buitensluiten en heilige dingen overdenken, heeft het innerlijke

leven de gelegenheid die houding te verwerven en te behouden, welke in het dagelijkse leven zo moeilijk te verkrijgen is. Voor mij is dit een van de redenen waarom de Meester, Die toch het volmaakte evenwicht bezat, „zich vaak afzonderde om te bidden.“

Bidden is een deel van de godsdienst. Dit werd gedemonstreerd door niet alleen de Grote Leraar zelf, doch door alle heilige profeten, die voor en na Hem hebben geleefd. Een diep en onwankelbaar geloof in God wil zeggen, dat wij onze harten verheffen en Zijn Naam aanroepen en onze noden aan Hem voorleggen.

Een verzoek u in Zijn dienst te begeven betekent, dat ge u voortdurend in gebed moet verdiepen. Wanneer men eenmaal geantwoord heeft op de roep, die de vissers van Galilee tot discipelen maakte, zal men ondervinden dat deze het beste in de mens te voorschijn roept en hem tevens veredelt. Hij vergeet zichzelf terwille van het Koninkrijk en door ernstig gebed en grote dienstbaarheid wordt hij edeler en beter. Door de dagelijkse omgang met de machten des hemels ontdekt hij een kracht, die zijn karakter verfijnt en zijn energie in de juiste banen leidt. Hij komt tot de ontdekking, dat de grimmige werkelijkheid der zonde tegemoet getreden kan worden met Gods liefde, welke gesymboliseerd wordt door het kruis. Hij gevoelt een nieuwe energie, waardoor werk wordt geheiligd en hij zijn vrije tijd wijdt aan gebed. Ja, het geheim van het overvloedige leven ligt in de influisteringen van de Heilige Geest, wanneer de ziel zich opentstelt in oprecht gebed tot God. En in antwoord op dat

gebed kunnen wij onze moeilijkheden overwinnen.

De waarde van het gebed wordt niet bepaald door de lengte of duur, doch door de oprechtheid, waarmede het wordt opgezonden. Zij ligt niet zozeer in wat gesproken wordt, doch wel in de geest, waarin het gebed wordt geuit. Het is niet nodig eenzelfde verzoek vele malen te herhalen of veel woorden te gebruiken. Indien het gebed uit een onzelfzuchtig en oprecht hart komt, zal onze Hemelse Vader het verhoren. „Bidt gij dan aldus:“

„Onze Vader, Die in de hemelen zijt!
Uw Naam worde geheiligd.
Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiedde,
Gelijk in den hemel, alzoo ook op de
aarde.
Geef ons heden ons dagelijksch brood.
En vergeef ons onze schulden,
Zoals ook wij vergeven onze schulde-
naren.“

En leid ons niet in verzoeking,
Maar verlos ons van den booze.
Want Uw is het Koninkrijk.
En de kracht, en de heerlijkheid,
In der eeuwigheid. Amen.“

Het is een kort gebed, doch het heeft een diepgaande strekking. De woorden zijn betekenisvol en zijn het waard ernstig bestudeerd en steeds weer herhaald te worden.

„Onze Vader“, zo vangt het aan, daarbij meteen onze verwantschap tot Hem in het juiste licht stellend. Hoe belangrijk is het dat wij een juist begrip hebben omtrent God en weten en gevoelen wie Hij is en wat Hij voor ons betekent! De geschiedenis levert bewijzen te over hoe volkeren, die een verkeerde opvatting omtrent God hebben, bijna zonder uitzondering boos in opvatting, levenswijze en handel zijn. Daarom is het zo buitengewoon be-

langrijk een vastomlijnd beeld te hebben van onze verwantschap tot Hem. Het zal ons in staat stellen in meerdere mate Zijn Geest te genieten. Wij zullen edeler gaan denken en als vanzelf ook Hem hoger schatten.

Als wij ons bewust zijn, dat God in alle opzichten onze Vader is, zal dit ons helpen die morele en persoonlijke band te gevoelen, die „de mens aan zijn Schepper bindt.” Wanneer onze ware verwantschap met Hem duidelijk in onze geest is geprent, zullen wij in staat zijn meer kracht uit het gebed te putten. Het zal ons tevens helpen onze gedachten meer te bepalen bij wat wij Hem te vragen hebben.

Volgens het gebed des Heren zouden wij om deze dingen vragen: niet in de eerste plaats moeten wij voor onszelf bidden, uitgezonderd het verzoek in harmonie te mogen leven met onze Meester, doch voor het overige moet ons gebed gericht zijn op Hem, Zijn Naam, Zijn Koninkrijk, Zijn wil. Met andere woorden: wij moeten tot Hem gaan, het oog gericht op Zijn heerlijkheid. In deze geest moet ons gebed opgezonden worden. Wij moeten Hem smeken om die dingen, welke ons zullen helpen Zijn naam te verheerlijken.

Algemeen is men van mening, dat het gebed, in plaats van onze eerste gedachte te zijn slechts onze laatste toevlucht moet worden. In tijden van ernstige moeilijkheden, wanneer wij alles geprobeerd hebben en niet zijn geslaagd, zouden wij tot de Heer moeten gaan om Hem eindelijk onze moeilijkheden voor te leggen. Dit is echter geheel in tegenstrijd met de aanwijzingen en de

houding van de Here. Hij ging eerst in gebed tot God en legde Hem al Zijn problemen voor, daarna handelde Hij volgens de inspiratie en wijsheid, aldus door het gebed ontvangen. Het zou veel beter zijn als wij Zijn voorbeeld volgden met alle problemen en moeilijkheden, welke wij in het leven tegen komen.

Sommigen zijn van mening dat bidden zwak, zelfzuchtig en kinderachtig is. Is dat zo? Verheft het ons niet eerder boven ons zelf, waardoor wij onze plannen en verlangens richten naar Gods plannen en bedoelingen, terwijl wij Zijn wil trachten te doen, voor zover wij deze kunnen zien? De gebedsvolle mens is meestal de werkelijk doeltreffende man, want hij weet waarvoor hij werkt. Hij heeft een ideaal en houdt zich eraan. Hij verliest de moed niet, want hij ziet God in alle dingen en alle dingen in het licht van de Goddelijke liefde en het goddelijke geduld.

Gods heerlijkheid, dus Zijn dingen, komen in de eerste plaats: dat zijn de grote, alles beheersende beginselen. Na God komen wij. Drie dingen springen naar voren als voor ons van groot belang: brood voor vandaag, vergiffenis voor gisteren en leiding voor morgen. „Geef ons heden ons dagelijksch brood” — dat wil zeggen, voedsel voor het stoffelijke lichaam, maar niet slechts voor dat alleen, want „de mens zal niet leven bij brood alleen” — maar in ieder geval brood, de dagelijkse behoeften dus, geen luxe, geen overbodige dingen.

Daarna komt vergiffenis, een rustige ziel, een zuiver geweten, vrede met God. Dit laatste is noodzakelijk als wij vreugde wil-

len hebben in Zijn dienst. Toch wordt ons vrede gegeven naar de mate wij deze vrede aan anderen uitdragen, want: wie niet vergeven kan, zal niet vergeven worden.

Dan komt leiding: „Breng ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den booze“. God zal nimmer iemand een dergelijke smeekbede vergeefs tot Zich laten richten. Hij zal maar al te verheugd zijn Zijn kinderen deze dingen te geven als zij Hem er om vragen.

Betekent dit evenwel dat wij allen vrij zullen zijn van de discipline waaronder alle heiligen leefden en waaraan ook de Meester zich onderwierp? Integendeel. Betekent het dat wij immuun zullen zijn voor ziekte, ongeluk of dood, vrij van onrust, ontheven van arbeid? Neen, in het geheel niet. Het betekent slechts dit: Waar ik ook ga, wat ik ook doe, mogen de omstandigheden en de verzoeken niet te veel voor mij zijn of zwaarder dan ik kan dragen. Laat mij nimmer toegeven aan verleiding,

noch de Heer, Wiens dienstknecht ik ben, oneer aandoen, doch mag ik immer door in gehoorzaamheid te wandelen, Zijn liefde en gunst voor eeuwig behouden.

Brood, vergiffenis, leiding, dat is alles. En wat heeft een mens meer nodig? Dit zijn de dagelijkse behoeften van de mens en alleen daarvoor behoort hij te bidden. Als hij deze dingen heeft, zal hij in staat zijn alles te volbrengen waartoe hij geroepen zal worden. Maak dan deze dingen tot het onderwerp van uw gebeden, want een dergelijke smeking, in de naam van Christus opgezonden tot de Troon der Genade, is voor ons plicht. Uit zulk een gebed put men zekerheid, kracht en troost. Het zal de nederigste taak met glans omkleden, de bitterste kelk verzoeten en helpen iedere moeilijkheid te overwinnen. Want het oprechte, ernstige gebed brengt ons in contact met die heilige sfeer, waardoor de godsdienst wordt tot de mooiste en diepste ervaringen van de ziel.

T. P.

Het zeldzaamste, meest waardevolle en heiligste, wat wij in onze aardse toestand kennen, is de liefde van een moeder.

De diepte en wijsheid van deze liefde, haar medegevoel en vergevingsgezindheid, haar hoop, haar geloof, haar medelijden en haar trouw komen het Goddelijke het meest nabij.

Wij danken onze moeders voor het grote lijden toen wij ter wereld kwamen; voor hun verpleging als we ziek, en hun vóorzorgen als we gezond waren, voor hun hoop en geloof in ons en voor hun gebeden voor ons welzijn.

Wij zijn hen dankbaar dat ze geduld hadden met onze domheden en misschien ook onze fouten en ze ons vergaven hoewel we het niet verdienden.

Zonder hun raad en hun voorbeeld waren we zwak en hadden geen weerstandsvermogen.

J. Reuben Clark Jr.

De volheid des Levens

door Nephi Jensen

*

Wat is 't meest de moeite waard om door de mens nagestreefd te worden? Dit is de vraag waar alles om draait. Wie hierop het juiste antwoord kan geven is de grootste aller leermeesters.

Indien we het Boeddha, een van de grootste geesten uit de Oosterse oudheid zouden vragen, zou hij zeggen dat dit het streven naar het Nirwana is. En als we zouden vragen wat is Nirwana, zou hij ons vertellen, dat het de verheven staat van de ziel is, een staat waarin de ziel niet veront- rust wordt door kwellende ver- langens.

Indien we het Aristoteles, de grootste geleerde van de oude wereld, zouden vragen, zou hij ons zeggen, de rede is de hoog- ste functie van de mens en dat de volmaking van de rede het hoogste is wat de mens bereiken kan.

Indien we het Socrates, de edel- ste ziel van het Griekse volk zou- den vragen, zou hij ons zeggen, dat „kennis is deugd” en dat het verwerven van kennis, het hoog- ste is wat een mens kan bereiken. Maar wat zeide de grootste van alle leermeesters over deze vraag? Zijn antwoord vinden we

Wat is
's Levens
hoogste
streven.

in zijn gesprek met de rijke jongeling, die de Meester deze aller be- langrijkste vraag stel- de: „Wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe”. Jezus antwoordde hem: „Wilt gij in het leven

ingaan, onderhoud de geboden.” (Matth. 19 : 17).

Zijn kort en bondig antwoord houdt een woord in, dat herhaal- delijk op zijn lippen was. Het is het kleine woordje van vijf letters „leven”. Het is het gewichtigste van alle woorden. Fundamenteel is het de naam van het meest car- dinale punt in het heelal naast God.

Leven is de basis van alle gevoel, kennis, ondervinding, prestatie, vreugde en zaligheid. Zonder leven zou er geen verstandelijk bestaan zijn.

De natuur, diepte en intensiteit van ons leven is de basis van wat we werkelijk zijn, en van wat we wensen te zijn en van wat we nastreven te worden. Jezus was zo diep doordrongen van deze elementaire waarheid, dat Hij sprak van de **verhoging van het leven** als de kenmerkende taak van zijn zending... „Ik ben ge- komen, opdat zij het leven heb- ben, en overvloed hebben”. (Joh.

10 : 10). En dit zeggende gaf Hij ons een uitdrukking, een phrase, die heel verkeerd uitgelegd werd. Wat is „de volheid des levens?“ Het is het kenmerkende soort leven, dat Jezus ons kwam brengen. Mensen van de zuiverste cultuur „buiten het koninkrijk Gods“, hebben een zuivere cultuur opgebouwd, zowel fysisch, intellectueel, etisch als esthetisch. De oude Grieken van de hogere standen, ontwikkelden een hoge graad van fysieke, intellectuele, ethische en esthetische cultuur, Zij schepten behagen in het schone symetrische lichaam. Met enthousiasme traiden zij het verstand. Zij herleidde de principes van het zedelijke handelen tot een wetenschap, de wetenschap der zedenleer. Zij waren in vervoering voor de schoonheid van kunst en natuur. Phidias, de Griekse beeldhouwer, hakte meer schoonheid uit ruwe stukken marmer dan welke artist ook vóór en ná zijn tijd.

Maar het was aan Jezus overgelaten om de mensen de hoogste en zuiverste betekenis van leven en cultuur te brengen, het verfijnende en het louterende geestelijke leven.

Het geestelijke leven is „de volheid des levens.“ Het is het kenmerkende leven van hen die „het leven zijn ingegaan“, van hen die ontwaakt zijn tot de volheid van leven door de leven gevende kracht van de Heilige Geest. Een andere manier om deze waarheid te constateren is, dat „het leven ingaan“, wil zeggen: „geboren te zijn uit de Geest“. Maar dit is eigenlijk maar gebruik maken van een van die steeds herhaalde phrases, die zelden omschreven worden. Wat betekent het om te

zijn „geboren uit de Geest.“ In de Bijbel staat een tekst die een definitief en prachtig antwoord op deze vraag geeft. Toen Adam „geboren was uit de Geest“, was hij, zoals staat in Moses 6 : 64-65 „levend gemaakt naar de inwendige mens“. Hij was zo compleet tot leven gemaakt door de kracht van de Heilige Geest, dat hij de werkelijke vreugdevolle aanwezigheid van God en Zijn kracht kon voelen. Hij trad in werkelijkheid in, en nam deel aan „de volheid des levens“.

Deze woorden „levend gemaakt“, geven de sleutel tot de kennis van het geestelijk leven. Onze hele zaligheid is afhankelijk van de graad van ons „levend gemaakt“ zijn. (Zie Leer en Verbonden 88 : 28). Het is door innerlijk levend gemaakt te worden door de Heilige Geest, dat wij tot de volheid of tot het geestelijk leven komen. Deze uitslag doet ons de definitie van het begrip „eeuwige leven“ van Jacob begrijpen... „Herinnert U, dat vleselijk gezind zijn de dood, en geestelijk gezind zijn het eeuwige leven is.“ In overeenstemming met deze omschrijving is geestelijk leven of eeuwig leven juist het tegenovergestelde van geestelijke dood.

Geestelijke dood is de tweede dood. (zie Helaman 14 : 18; en Openbaringen 21 : 8). Het is de eindstaat van de absoluut goddeloze. In zijn verschrikkelijke betekenis, zo als in het geval van de zonen van het verderf, is het het totale gemis aan geestelijk leven of aan de levengevende Geest van God. Omgekeerd: geestelijk leven is het leven van diegenen, die ontwaakt zijn tot de volheid des levens.

In een van zijn gebeden vol van zielesmart roept Jezus uit: „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt.” (Joh. 17 : 3). Deze kreet roept een fundamentele vraag op: Wat betekent het God te kennen? Indien wij antwoord konden geven op deze vraag, we zouden een grondig begrip hebben van het eeuwige leven.

Leven, licht, kennis en waarheid zijn in betekenis nauw aan elkaar verwant. Er kan geen kennis zijn zonder leven; en er kan geen waarheid zijn zonder kennis..... „waarheid is kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen worden. (Leer en Verbonden 93 : 23).

Om iets te kennen is het nodig het ondervonden te hebben. Meer of minder een voorstelling van iets te hebben is geen kennis. Kennis in de levende active zin is daadwerkelijk weten.

God te kennen wil zeggen werkelijk ondervinding van God te hebben. Deze werkelijke bewuste ondervinding van Hem kan alleen tot ons komen door de levengevende kracht van de Heilige Geest. Van deze fundamentele waarheid spreekt Paulus in zijn eerste brief aan de Corinthiers:... „en niemand kan zeggen dat Jezus de Christus is, dan door de Heilige Geest.” (1 Cor. 12 : 3). Moroni bevestigt deze waarheid in andere woorden: Hij vertelt ons dat „bij de macht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten” (Moroni 10 : 5). Zijn verklaring betekent duidelijk dat wij door de macht van de Heilige Geest ontvanke-lijk gemaakt worden voor alle

dingen. Want door tot in de ziel levend gemaakt te worden, kunnen wij alles weten.

In de 88e afdeling van „Leer en Verbonden” lezen we dat door tot in de ziel levend gemaakt te worden in God, „en door Hem” wij God kunnen begrijpen (vers 49). Degenen, die op deze wijze levend gemaakt zijn, zijn geestelijk levend gemaakt of met andere woorden „in het leven ingegaan.” Alleen zij hebben „de volheid van het leven”. Want zij zijn in de volheid tot leven gekomen. Hun leven is zó diep, zó intens, zó duurzaam, dat zij God en zijn goedheid en zijn macht werkelijk kennen; en zij hebben zoals het genoemd wordt, het eeuwige leven.

Hoe kunnen we nu „het leven binnengaan” of het vreugdevol eeuwigdurend leven verwerven? Dit is één van de fundamenteelste en belangrijkste van alle vragen betreffende „de grootste vooruitgang van de ziel”. Wij verwerven het „eeuwige leven” niet door alleen passief in Jezus Christus te geloven. Maar iemand zal misschien vragen, staat er niet geschreven, „Hij die in Mij gelooft heeft het eeuwige leven?” Ja dat staat geschreven en de verklaring is waar op het moment waarop men werkelijk begint te geloven in Jezus Christus begint men „het eeuwige leven” in te gaan. Maar men heeft de volheid van het geestelijk leven niet, als men alleen maar in Jezus Christus gelooft. Deze volheid van het eeuwigdurende geestelijk leven ontvangt men als men geboren wordt door de Geest; en de geboorte door de Geest ontvangt men door de gave van de Heilige Geest, en deze gave ont-

vangt men alleen door strikt gehoorzaam te zijn aan alle wetten en verordeningen van het Evangelie.

Deze principes en verordeningen werden in alle eenvoud door Petrus onderwezen in zijn grote Pinksterprediking: Petrus antwoordde de vragende menigte, die zijn predikingen volgden: „Bekeert U en een iegelijk van U worden gedoopt in de naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen (Handelingen 2 : 38).

Dit zijn de grote fundamentele en eeuwige beginselen van individuele vooruitgang. Door het geloof in Jezus Christus vinden wij God, door boetvaardigheid zijn wij bekeerd en komen tot God, en zijn zuivere levenshouding; door de doop ontvangen wij vergiffenis van zonden door het reinigende bloed van Christus en worden waardig om tot het verbond met God in te gaan; en door de gave van de Heilige Geest, door het opleggen der handen, zijn we opgewekt en „geestelijk levend” geworden voor de vreugdevolle zaligheid van eeuwigdurend leven.

Het geestelijk leven of „de vrede des levens” is in zekere zin een vijfde dimensie van vooruitgang. Het is een kenmerkende erfenis van de Heiligen. In een gesprek met President Martin van Buren werd het volgende gevraagd aan Joseph Smith: „Wat is het verschil tussen Uw volk en andere godsdienstige mensen?”

De Profeet antwoordde: „Wij hebben de gave van de Heilige Geest”.

De herstelling van de gave van

de Heilige Geest was één van Joseph Smith's cardinale bijdragen tot het moderne godsdienstige leven. Het was het kenmerk van het begin van een moderne geestelijke wedergeboorte.

Het is de gave van de Heilige Geest, die de Heiligen der Laatste dagen de fijnste opbloei van hun vooruitgang heeft gegeven. Deze gave is tevens een levendige bron van overvloedige lichamelijke gezondheid. Deze grote fundamentele waarheid had God duidelijker in de gedachte toen Hij sprak tot de Priesterschap, dat zij zijn „geheiligd door de Geest tot vernieuwing van hun lichamen” (Leer en Verbonden 84 : 33). Op dit punt werpt het getuigenis van wijlen ouderling Franklin D. Richards veel licht. In zijn dagboek schreef hij: „t Meeste van alles heb ik behoefte aan de Heilige Geest, die mij leven geeft, ja, leven in grotere volheid, beiden naar lichaam en naar geest.”

Party P. Pratt, vertelde in zijn inspirerende hoofdstuk over de invloed van de Heilige Geest op hen, die deze onuitsprekelijke gave ontvingen, „hij strekt tot gezondheid, kracht, bezieling en maatschappelijk inzicht. Hij ontwikkelt en versterkt alle talenten van de mens, zowel lichamen als verstandelijk. Hij versterkt en geeft energie aan de zenuwen. In het kort, hij is als 't ware merg voor de beenderen, vreugde voor het hart, licht voor de ogen, muziek voor de oren en leven voor het gehele wezen!

De levenservaring van werkelijk geestelijke mannen in deze tijden bevestigt de conclusie van Parley P. Pratt. In 1896 kreeg de leider der Kerk in Noord Arizona, Jesse (Zie vervolg pag. 183)

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster” voor onze
zonnige jeugd.

Redactie adres:
Nieuwe Binnenweg 184 b Rotterdam
Telefoon 34966

De gele Narcissen

Een welgesteld heer had twee zoons. Kort voor hij stierf gaf hij zijn huis en landerijen aan zijn oudste zoon. Aan zijn jongste zoon gaf hij enkel een kleine steenachtige akker, maar, zoals we later zullen horen, hij had een rede om zulks te doen.

De oudste broer gaf een groot feest en begon zijn bezittingen roekeloos te verkwisten en spoedig was er niets meer van over. De jongere broer ging ver van huis. Arm en bedroefd dwaalde hij rond zonder een tehuis. Op een keer, toen hij vermoeid was, vlijde hij zich neer langs de kant van een beekje. Overal om hem heen was de heuvelkant met gele narcissen bedekt.

Hij viel in slaap en in zijn droom stond een toverfee voor hem. „Neem deze bloemen, die om je heen bloeien,” zeide zij, „en breng ze naar uw eigen steenachtige akker. Een toverwoord zal over die bloemen uitgesproken worden, en hij, die met geduld werkt zal een rijke oogst hebben.”

De jongeman werd wakker. Er was geen toverfee ergens te zien. Maar de gele bloemen knikten alsof ze wilden zeggen: „Neem ons; wij zullen je helpen.”

Gedurende de hele dag was hij bezig de narcissenbollen te rooien. Daarna begon hij de lange tocht naar zijn huis terug. Toen hij op zijn bestemming aangeko-

men was plantte hij de bollen in zijn eigen steenachtige akker. Spoedig begonnen groene blaadjes tussen de stenen op te schieten. Dag in dag uit verzorgde hij de planten en hij begon veel van ze te houden.

Kort daarna begonnen knoppen aan de planten te groeien om dan weer in grote gele bloemen te veranderen. Uit alle richtingen kwamen mensen om de prachtige bloemen te bewonderen. Aan iedereen, die daar kwam gaf hij

een bloem, en spoedig kwamen ze terug om meer te kopen.

Na een paar jaar had de jonge man een goede som gelds aan zijn bollenveld verdiend en kocht daarvan het oude huis van zijn broer, dat hij verloren had doordat hij zijn geld en goed verkwist had.

En nog steeds, als deze bloemengeschiedenis in dit verre land verteld wordt, zegt men: „Werk is de toverkracht, die gouden oogst brengt.”

Wat er gebeurt ALS JE GULZIG BENT

door

LEW FAY

Er was een tijd dat Ching Chang niet de beste verhalen kon vertellen in China. Weliswaar, woonde hij in het vermaarde sprookjesdorp van Mie-fop-u in zijn huis met het krullende dak dat in de Kauw-Gom Laan gelegen was, maar er was een zekere Wang Wong, van wie men zei, dat hij de vreemdste en de ongelovigste vertelsels kon vertellen; ja, noch grotere verzinsels dan die van Ching Chong. Hierover was Ching Chong zeer ontevreden. Daarom ging hij op

zijn „van gras gevlochten” mat op zijn bamboe veranda zitten en begon langzaam zijn vlechten te breien terwijl hij diepzinnig zat te peinzen.

De bewoners van Mie-fop-u bemerkten dat Ching Chong met zijn vlechten bezig was dus vergaderden zij om zijn veranda, omdat zij wisten dat zij een vertelsel konden verwachten.

Heel langzaam vlocht Ching Chong zijn glimmend haar en toen hij tot het einde kwam bond hij ze tesamen met een grasstengel en begon te spreken.....

Heel lang geleden toen de wereld nog nieuw was en de Kauw-Gom bomen reuzen hoog groeiden, waren de giraffen net zoals de paarden, alleen waren ze bevreemd. Hun nek was kort; hun staart dik behaard en zij maakten een scherp gillend geluid.

De paarden en de giraffen aten zij aan zij op de grote vlakten van de nieuwe wereld. Zij waren zeer bevreemd tegen elkaar. Als een paard en een giraffe beide naar hetzelfde klompje gras reikten, zou de een tot de ander zeggen: „Na u, mijn vriend.”

En de ander zei dan, „dank u, maar gaat u voor.”

Dit was in de dagen, toen het veel regende en er veel gras was. Het regende bijna elke dag toen de wereld nieuw was. Het gras groeide hoog en dik en smaakte altijd zoet. Maar er kwam een tijd dat het een heleboel dagen niet regende. Het gras werd dun. Er was bijna niet genoeg meer voor al de paarden en giraffen. De paarden trachten heel bevreemd alles met de giraffen te delen. Maar de giraffen werden mopperig en waren niet bevreemd meer. Zij grepen het gras onder de neus van de hongerige paarden vandaan.

Een heel lange tijd bleven de paarden bevreemd, zelfs als de giraffen de beste kluitjes gras namen. Maar op zekere dag bespraken zij de toestand en besloten „Simba”, de koning der beesten om hulp te vragen. Zij vonden Simba voor zijn hol waar hij een dutje deed in de

morgenzon. Hun leider stapte naar voren.

„Uw Hoogheid”, zeide hij. „Wij paarden, willen bevreemd blijven. Maar dat is erg moeilijk als we altijd honger hebben. De gulzig giraffen eten al het gras op.”

Simba zwaaide met z'n leeuwenstaart heen en weer. Hij hield niet van lui die niet bevreemd waren.

„Daar zal ik wel voor zorgen”, brulde hij.

„Hoe kan je dat doen”, vroeg de leider van de paarden.

„Zie dat je bij de hoge boom bent tegen vanmiddag 12 uur... dan zal ik je daar zien.” Simba ging in zijn hol en zei niets meer. Om twaalf uur waren de paarden bij de hoge boom. Zij hadden honger en waren zeer boos toen zij bemerkten hoe gulzig de gi-

Een moeilijk geval.

Deze kleine puzzel helpt ons te beseffen, dat moeilijke dingen vaak bevredigend opgelost kunnen worden, als je maar je verstand gebruikt.

Iemand wilde een rivier oversteken met een vos, een gans en wat graan.

Hij kon alleen maar één tegelijk in zijn kleine boot meenemen: indien hij de vos met de gans zou achterlaten, zou de vos de gans opeten, en als hij de gans met het graan achter liet, zou de gans het graan opeten. Hoe kan hij met alles oversteken?

Wat zouden jullie gedaan hebben als je in die man zijn plaats was? Het antwoord kan je op bladz. 28 vinden.

raffen graasden terwijl zij op Simba wachtten.

„Waar blijft hij nu toch!” mopperde één van de paarden, die hongeriger en bozer was dan de anderen.

„Hier komt hij!” riep de leider. Elk paard hief zijn kop op. Met grote sprongen kwam hij aan. Te midden van de giraffen kwam hij tot stilstand en liet iets op de grond vallen. Daarna brulde hij zodat allen het konden horen:

„Ik heb zoeven iets buitengewoon goeds om te eten gevonden.”

De paarden kwamen dichterbij en zagen iets zwart, dat ongeveer de grootte van een baksteen had.

‘t Is beter dan gras!” brulde de leeuw en likte de steen alsof hij van zoutendrop was. „M,m,m,m, heerlijk!” en smakte met zijn lippen.

Er was een tijd, toen de giraffen nog beleefd waren, dat zij gewoon zouden vragen: „Mogen wij ook eens proeven?” Maar nu! Zij verdrongen zich om er bij te komen en duwde Simba terzijde. Er ontstond een vreselijk lawaai, de giraffen beten en sloegen elkaar. Simba ging stilletjes weg en voegde zich bij de paarden die op een afstand bleven.

„Let nu op”, zei hij.

Sjorge en Sam, twee van de sterkste giraffen, duwden de anderen opzij en beten in het zwarte blok, ieder aan een eind. Geen van beide liet los. Hun tanden geklemd om het blok begonnen zij te trekken en te rukken. Het zwarte blok was taai. Het brak niet.

Sjorge en Sam stompten hun hoeven in de grond en trokken uit alle macht. De andere giraffen probeerden er tussen te komen

om een proefje te nemen, maar er was geen ruimte. Sjorge en Sam stonden neus-tegen-neus.

Heel gauw begonnen de andere giraffen te juichen en aan te moedigen voor de partij die ze gekozen hadden. De poten van de twee vechters beefden van inspanning, maar in hun lichaam zat geen beweging.

Opeens sprong een giraffe, die toeschouwer was, naar voren en klemde zijn tanden om Sjorge z'n staart. Hij begon hard te trekken. Sam z'n hoeven gleden over de grond. Een andere giraffe sprong naar voren en greep Sam z'n staart en het gevecht was weer in evenwicht.

Maar van geen lange duur. Een andere giraffe greep de staart van die aan Sjorge z'n staart trok. Daarna ging weer één aan Sam z'n zijde over. Spoedig stond echter elke giraffe aan een ander zijn staart te trekken. Het trekgevecht strekte zich uit zo ver als Simba en de paarden konden zien.

De sjorrende giraffen maakte holletjes met hun hoeven en trokken en trokken en trokken met alle spieren in hun body. Maar beide zijden trokken even hard. Sjorge en Sam stonden nog steeds op dezelfde plaats waar zij eerst begonnen. Behalve de bevende spieren in hun poten, geleken de lange reeks van giraffen op een beeld dat uitgehouwen was. Toen vond iets zeer vreemds plaats.

(Wordt vervolgd).

Antwoord: Een Moeilijk Geval.

Hij neemt de gans eerst, dan de vos, en brengt de gans terug; dan brengt hij het graan over en komt daarna terug om de gans te halen.

(Vervolg van pag. 182)

N. Smith, een heel prettig en leerzaam bezoek van Wilford Woodruff.

President Woodruff was de acht en negentig jaar al gepasseerd. Terwijl de twee met elkaar spraken zeide President Woodruff, dat zijn longen vernieuwd waren, dat hij beter kon zien en beter kon horen en dat hij beter kon spreken dan ooit te voren!

Het geestelijk leven is de bron van al onze hogere kennis betreffende schoonheid, goedheid, waarheid en van de hogere Goddelijke dingen. Het is de bron van elk rein streven; de kracht waardoor wij compleet veranderd, geheilig en veredeld worden.

De zegeningen van het geestelijk leven zijn liefde, vreugde, zacht-

moedigheid, goedheid en geloof. (Galaten 5 : 22).

Het streven naar geestelijk leven is 's Levens grootste vraagstuk. Het is van groter belang dan het najagen van voorspoed, wereldlijke macht of roem. Het is het streven naar het hoogste levensdoel, n.l. een vreugdevol, zegerieverend leven in onophoudelijke gemeenschap met God.

't Leven in deze zin vormt godsdienst in de ware heilige zin. Het is het leven in bewuste liefde, volledig verbond en gemeenschap met God, en waarachtige deelname met Hem aan de volmaking van zijn glorierijk werk in de wereld.

Vertaald door zr.

G. M. Otto-Budding.

LEVEN en LEREN

Een oude man en zijn vrouw, die in een huisje langs de weg woonden, zaten op een avond op de waranda, toen een zwaar beladen wagen, door een span paarden getrokken, de heuvel opkwam.

De vracht was zo zwaar, dat de paarden die met inspanning voortzwoegden, vaak moesten stoppen om te rusten. Telkens als ze vermoeid waren liet de koetsier ze even rusten en riep ze dan weer toe om voort te gaan; de paarden hingen in het gareel en de vracht ging weer voort.

Nadat de oude heer deze werkwijze enige tijd had gadegeslagen zei hij tot zijn vrouw: „Marie, als jij en ik altijd samengewerkt hadden zoals dat span paarden, door alle moeilijke problemen die in ons leven voorkwamen, zouden we het nu verder gebracht hebben.”

Hierop antwoordde Marie: „Dat is waar, Jan, maar laat me je eraan herinneren dat er maar één tong die paarden beheerste.

Hooggestemde gedachten

OLIVER COWDERY

geeft zijn getuigenis van het Evangelie

door Preston Nibley, biograaf van George A. Smith

Grootvader van Pres. George Albert Smith.

*

In zijn brief uit Kanesville (Council Bluffs) aan een „broeder Sabey”, gedateerd 16 Nov. 1848, vermeldde Reuben Miller ook dat Oliver Cowdery te Council Bluffs aanwezig was.

„Broeder Cowdery is hier en werd verleden Zondag door ouderling Hyde gedoopt. (Nov. 12, 1848). Hij is weer in de Kerk hersteld en geeft een sterke positieve getuigenis.” (Journal History, Nov. 16, 1848).

Elf jaar later, te Salt Lake City, verschaftte dezelfde Reuben Miller, die toen bisschop van de Mill Creek Wijk was, aan de „Deseret News” een copie van Oliver Cowdery’s toespraak die hij hield toen hij zich weer bij de Kerk had aangesloten. Bisschop Miller had de toespraak opgeschreven toen deze gegeven werd, en zij luidde als volgt:

„Vrienden en broeders: Mijn naam is Cowdery — Oliver Cowdery. In het begin der Kerkgeschiedenis was ik één van haar leden en was ik lid van haar raad. Weliswaar kunnen de gaven en roepingen van God niet zonder bekering verkregen worden. Ik werd niet geroepen omdat ik

beter was dan een ander, maar om God’s doeleinden te vervullen heeft hij mij voor een hoge en heilige roeping bestemd. Ik heb met mijn eigen pen het gehele Boek van Mormon geschreven (behalve een paar bladzijden) zoals de profeet Joseph Smith het mij dicteerde, toen hij het boek vertaalde door de gave en macht van God, door middel van de Urim en Thummim, of, zoals zij in dat boek genoemd werden, de „heilige vertolkers.”

Ik aanschouwde met eigen ogen en ik hanteerde met eigen handen de gouden platen waarvan alles was overgenomen. Ik zag met eigen ogen en hanteerde met eigen handen de heilige vertolkers. Dat Boek is waar. Sidney Rigdon heeft het niet geschreven. Mr. Spaulding heeft het niet geschreven. Ik heb het zelf opgetekend zoals het van de lippen van de Profeet kwam. Het bevat het eeuwige Evangelie dat gegeven is aan de kinderen der mensen ter vervulling van de openbaringen aan Johannes, waar hij zeide, dat hij een engel zag komen met het eeuwige evangelie, dat aan elke natie tong en volk verkondigd zou worden. Het bevat de beginselen van zaligheid; en

indien gij, mijn hoorders, in het licht zult wandelen en aan de geboden zult gehoorzamen, zult ge gezegend worden met een eeuwige zaligheid in Gods Koninkrijk. „Broeder Hyde heeft zo even gezegd dat het zeer belangrijk is dat we voortdurend het rechte pad bewandelen, opdat we zodoende mogelijke moerassen kunnen vermijden. Dit is waarachtig, die weg is hier. Het Heilige Priesterschap is hier. Ik was met Joseph Smith toen een heilige engel van God uit de hemel kwam en het herstelde lagere, of Aäronische Priesterschap op ons bevestigde en terzelfder tijd tot ons zeide dat het op de aarde zou blijven zolang de aarde blijft bestaan.

„Ik was ook met Joseph Smith toen het hogere of Melchizedeksche Priesterschap overgedragen werd door heilige engelen van omhoog. Daarna bevestigden wij elkaar tot dit Priesterschap, volgens de wil en het gebod van

God. Dit Priesterschap, zoals toen verklaard werd, zou eveneens onveranderd op de aarde blijven tot aan de einden der dagen.” (Millennial Star, vol. 21, blz. 544).

Oliver Cowdery vertoefde niet lang te Kanesville, Iowa. Hij besloot met zijn vrouw en dochter gedurende de winter naar Richmond, Missouri te gaan en aldaar haar vader Peter Whitmer Sr. te bezoeken alsmede haar broers David en John en andere familieleden, die in de omgeving woonden. Dit bezoek werd meer dan een jaar verlengd, aangezien hij een zware kou vatte, die spoedig in t.b.c. veranderde, de gevreesde ziekte uit de pioniersdagen. Hij stierf in het huis van zijn schoonvader op 3 Maart 1850, in zijn 44ste jaar. Hoe jammer dat Oliver Cowdery niet lang genoeg bleef leven om naar Utah te komen en ons daar een verslag van zijn interessante wederwaardigheden uit het beginstadium der Kerk achter te laten.

UW LAATSTE KANS!

Heeft U zich nog niet aangemeld voor het
O.O.V. ZOMER KAMP?

Haast U! Verknoei geen tijd meer!
Stuur uw f 25.— dadelijk naar het Hoofdbestuur, Loosduinsekade 11, Den Haag.
Met deze f 25.— is alles inbegrepen;
een gezellige tijd voor een hele week
compleet, van 21 Juli tot 28 Juli.

Bestaat er eeuwige vooruitgang

Is er eeuwige vooruitgang in de hemel?

door John A. Widtsoe
van de raad der Twaalf.

Gedurende de vele eeuwen van afval ná Jezus tijd, hebben vele misleidende geloven onder de mensen wortel geschoten. Hier toe behoorde de leerstelling, dat diegenen, die zaligheid verworven hadden, in het hiernamaals in een staat van eeuwige inactieve vreugde zouden verkeren. In God's tegenwoordigheid zouden zij Hem voortdurend aanbidden en loven en daarmee uit.

In een wereld van strijd en ziekte werd zulk een belofte door een lijdend mensdom gretig aanvaard. Maar zij bleek incompleet. Zij was niet in overeenstemming met de wetten van 't heelal. Volgens menselijke ondervinding is in het leven altijd actie. Inactiviteit betekent dood zijn. Leven ook in geestelijke zin, betekent de mogelijkheid van vooruit- of achteruitgang, hetgeen onder de mensen bekend is als de mogelijkheid om een keuze te doen naar vrije wil.

Denkende mensen moeten tot de overtuiging komen dat eeuwig

aanbidden van de Almachtige meer in heeft dan enkel een rustig kalm leven van voortdurend psalmen zingen. Het leven in het hiernamaals, zoals de Zaligmaker het beloofde, zal als het leven op aarde zijn: n.l. „actief en vastberaden goede doelen nastrevend.“ Dit is de overtuiging van vele mensen, hoewel de leer en de overlevering op dit punt hierover het stilzwijgen bewaart.

Het door de profeet Joseph Smith herstelde evangelie van Jezus Christus, heeft dit onderwerp tot klaarheid gebracht. Hij heeft ons geleerd dat aan de „andere zijde“, in het hiernamaals, een ieder de macht behoudt om te leren, denken en te handelen; en hetgeen geleerd is óf aan te nemen óf te verwerpen. Dat wil zeggen, dat het recht om te kiezen eeuwig is, een eigenschap dat tot het leven zelf behoort. Daarom bestaat de mogelijkheid van eeuwige vooruitgang.

Brigham Young heeft gezegd, „Vader Smith en Carlos en broe-

der Partridge, ja zelfs elke andere goede Heilige der Laatste Dagen, zijn net zo bezig in de geestenwereld als u en ik hier bezig zijn. Zij kunnen ons zien, maar wij kunnen hen niet zien tenzij onze ogen geopend waren. Wat doen zij daar? Zij prediken, zij prediken voortdurend en bereiden een weg voor ons om het bouwen van tempels hier en op andere plaatsen te bespoedigen, en terug te gaan naar Jackson County en daar de grote tempel des Heren te bouwen. Zij haasten zich om gereed te zijn tegen de tijd dat wij gereed zijn en wij haasten ons allen om gereed te zijn wanneer onze oudste Broeder gereed is." (Discourses of Brigham Young bladz. 378).

Toen President Joseph F. Smith over dit onderwerp sprak, zei hij: „U weet dat sommige mensen dromen en denken en vertellen dat al de glorie, die men in de toekomstige wereld kan verwachten, is, zich in het licht en in de heerlijkheid van de Zoon van God te koesteren en op die wijze, door hun gehele onsterfelijk leven heen Hem te loven met vreugdegezangen en dankbetuigingen. Wij geloven in niets van dien aard. Wij geloven dat een iegelijk zijn werk te doen heeft in de andere wereld, net zo zeker als hij hier zijn werk te doen had en zelfs een groter werk dan hij hier kan doen. Wij geloven dat wij op de weg naar vooruitgang zijn; op de weg van ontwikkeling in kennis en begrip van alles dat goed is en dat we voortdurend blijven groeien en ontwikkelen door alle eeuwigheid, die voor ons ligt. Daar geloven wij in." (Gospel Doctrine bladz. 432).

Dan komt de vraag: Sedert ije-

rige mensen in het hiernamaals gerangschikt worden naar hun werken op aarde in één van de drie opklimmende glories, bestaat er dan een mogelijkheid om vooruitgang te maken in iedere groep of heerlijkheid?

Sedert zij, die tot één van die glories zijn aangewezen, levende intelligente wezens zijn, moet het antwoord „Ja" zijn. In iedere glorie blijft de kracht van de vrije wil bestaan. Voor hen blijft de gelegenheid om waarheid te beoefenen open. 's Mensen geest wordt nooit belemmerd in 't zoeken naar waarheid. Het is mogelijk dat zij zichzelf hinderpalen in de weg hebben gelegd en zich daardoor in een lagere glorie geplaatst hebben.

Het is niet mogelijk voor de bewoners van een lagere heerlijkheid om een zo vlugge vooruitgang te maken dat ze de bewoners van een hogere heerlijkheid in kunnen halen. Door een rechtvaardig leven op aarde, zijn de bewoners van een hogere heerlijkheid in het bezit van een grotere intelligentie dan diegenen, die op een lagere heerlijkheid aangewezen zijn. Zij hebben in een mindere graad in harmonie met Gods wetten geleefd, daarom bezitten zij minder intelligentie, en is het voor hen onmogelijk om degenen, die met een grotere capaciteit het pad der vooruitgang betreden hebben, in te halen; het is bijvoorbeeld een algemene gewoonte de maximum snelheid van een auto te bepalen. Indien twee auto's gelijk beginnen en de ene rijdt vijf en twintig en de andere vijf en zeventig K.M. per uur, dan kan de auto die langzamer gaat de vluggere niet voorbij gaan, indien ze bei-

den in volle gang rijden. Zo is het ook met de vooruitgang.

Wat er zal gebeuren indien de mens met minder intelligentie zich geregeld door alle eeuwen heen met de geest van bekering bezig houdt, is niemand bekend. Die wetenschap rust nog in de boezem van God.

Een ding weten we door Gods openbaringen. Zij, die zich in de hoogste, de Celestiale heerlijkheid bevinden, die heerlijkheid welke allen hopen te behalen, die zijn in volle vooruitgang. De wijze waarop zij God dienen, toont dat zij Gods wil doen, vandaar het werk van God.

Zij, die tot het celestiale koninkrijk behoren, zullen bezig zijn met hun eigen koninkrijken te bouwen, als een deel van Gods grotere koninkrijken. Hun nageslacht zal toenemen. Dit is niet het geval in de lagere heerlijkheden; ze zullen vooruitgaan, maar een nageslacht zullen zij niet hebben. (Teachings of Joseph Smith, blz. 301).

Er is ook een verschil in een mogelijke vooruitgang tussen de verschillende heerlijkheden. Graniet kan niet met houten gereedschap bewerkt worden. Zo zal het ook zijn in het hiernamaals. Zij, die uit het Celestiale Koninkrijk zijn, hebben zo geleefd, dat zij Goden gelijk zullen worden. Zij, die in een lagere heerlijkheid vertoeven kunnen zo ver niet komen. De daden die men op deze aarde verricht, zijn de gereedschappen voor het verkrijgen van verhoging in de hemelen.

Met sterke doch schone woorden gaf de Here zijn Leer van Eeuwige Vooruitgang aan Joseph Smith en aan allen die het eeuwige Evangelie hebben aangenomen: „En wederom, voorwaar zeg Ik

u, indien een man een vrouw huwt, door Mijn woord, hetwelk Mijn wet is, en door het nieuwe en eeuwige verbond, en het is op hen door den Heilige Geest der belofte verzegeld, door hem die gezalfd is, en tot wien Ik deze macht en de sleutelen van dit Priesterschap aangewezen heb: en het zal hun gezegd worden, gij zult in de eerste opstanding voortkomen; en indien het na de eerste opstanding is, in de volgende opstanding: en zult tronen, koninkrijken, heerschappijen, machten, alle hoogten en diepten ontvangen, dan zal het in het Boek des Levens des Lams geschreven worden, dat hij geen moord zal bedrijven waardoor onschuldig bloed wordt vergoten; en indien zij in Mijn verbond verblijven en geen moord begaan, waardoor onschuldig bloed vergoten wordt, zo zal het hun in alle dingen, in tijd en door alle eeuwigheid, gedaan worden wat ook Mijn dienstknecht op hen geplaatst heeft, en zal van volle kracht zijn wanneer zij uit de wereld zijn; en zij zullen bij de engelen en de Goden, welke daar gesteld zijn, voorbijgaan tot hunne verhoging in heerlijkheid in alle dingen, zoals op hun hoofden verzegeld geworden is, welke heerlijkheid een volheid en een voortzetting van de zaden voor immer en altoos zijn.

Dan zullen zij Goden zijn, omdat zij geen einde hebben; daarom zullen zij van eeuwigheid tot eeuwigheid zijn, omdat zij voortgaan; dan zullen zij boven alles zijn, omdat alle dingen aan hen onderworpen zijn. Dan zullen zij Goden zijn, omdat zij alle macht hebben, en de engelen zijn hun onderworpen.

(Leer en Verbonden afd. 132 : 19-20).

*De volgende brief ontvingen wij van de
„Nederlandse Organisatie” in Salt Lake City*

Er schijnen zeer tot onze spijt misverstanden te zijn ontstaan over de bedoelingen van het Presidentschap der Nederlandse Organisatie in Salt Lake City in verband met hulp aan nieuw-aangekomen emigranten.

Onze zorg ten behoeve dezer emigranten begint dan pas, zodra zij (de emigranten) hier in Salt Lake City zijn gearriveerd. Onze bevoegdheid strekt zich niet verder uit dan over de stad Salt Lake City en naaste omgeving.

Het is dus niet de bedoeling, dat wij ons als Organisatie zouden inlaten met het zoeken naar borgen, het trachten om reisgeld te lenen, het geven van raad over de reis en de reisgelegenheden enz. enz. Zodra wij van de President der Nederlandse Zending bericht hebben ontvangen, dat emigranten onderweg zijn — met daarbij hun toekomstige adressen, het werk, dat zij in Nederland deden, en meerdere dergelijke informaties — trachten wij voor hen iets te vinden, zodat zij na aankomst zo spoedig mogelijk op eigen benen kunnen staan.

Wij zouden het op prijs stellen, indien U ook aan anderen, die plan hebben om te emigreren, wilde doen weten, welke opvattingen door ons moeten worden gehuldigd, om zodoende te verhinderen, dat meerdere teleurstellingen ontstaan.

Met vriendelijke groeten en de beste wensen,

Namens het Presidentschap,
P. Vlam, President,

Het Foutenhoekje

Ter zijde zetten. Deze uitdrukking schijnt onuitwisbaar.

Toch wil ik weer een poging wagen om aan te tonen, dat deze in de zin zoals zij wordt gebruikt, niet alleen fout is, maar het tegengestelde betekent van hetgeen men bedoelt te zeggen.

Terzijde zetten betekent, en kan nooit anders betekenen dan: af-danken, uitschakelen. De uitdrukking is een foutive vertaling van het Engelse „To set apart”, wat in het Nederlands het beste wordt benaderd door **aanstellen** (wanneer het een ambt betreft) of **bestemmen** waar het b.v. gaat om olie voor de zalving.

BEKENDMAKING!

Aan de abonné's die geregeld hun geld voor „De Ster” storten, worden verzocht dit te doen per girodienst. Het giro-nummer staat altijd op de tweede bladzijde van elke uitgave.

DE ZENDING DOOR

MET DE O.O.V. VAN SCHIEDAM OP STAP.

Onder deze titel bereikte ons een bericht vanuit Schiedam waar de O.O.V. op 1 Juni j.l. een bijzonder interessant uitstapje maakte! Het was niet zo maar een doorgewoon reisje in Nederland, maar de Schiedammers gingen „Heulegaar“ naar België!

U kunt zich indenken dat toen per ongeluk ook de zon nog scheen, de stemming opperbest was, hoewel al om 6 uur gestart werd, wat toch werkelijk niet meevalt. Door Rotterdam ging het naar Breda, waar even opgebroken werd om visite te ontvangen, want de douane stoort er zich niet aan of het wel de juiste tijd is om een bezoek te brengen of niet.

Maar het was om ongeveer 9 uur dat de Schiedammers hun bewonderende blikken lieten gaan over de prachtige historische gevels en de monumentale bouwwerken van Antwerpen. Ook de Belgische hoofdstad werd op Amerikaanse wijze „gedaan“:

het Graf van de Onbekende Soldaat, het Paleis van Justitie en de andere bezienswaardigheden van Brussel. En na enige tijd komen we de O.O.V. van Schiedam warempel tegen op de Citadel in Dinant. Wie op deze hoogte staat en uitkijkt over het schitterende landschap, en ver beneden zich in het dal de Maas ziet stromen, wordt zich bewust van zijn menselijke nietigheid en de vraag rijst op of het mogelijk is om op zo'n ogenblik het bestaan van een Schepper te ontkennen?

Of het de indruk was die dit alles maakte op de reizigers van Schiedam of dat het vroege opstaan en de drukke dag zich begon te wreken, we weten het niet, maar een feit was het dat het in de bus op de terugweg stiller was dan het heen geweest was.

Natuurlijk moesten er nog souvenirs gekocht worden wat in Antwerpen gedaan werd. Na dit oponthoud gingen een groep voldane O.O.V.-ers weer naar Schiedam terug. Voldaan over de prettige tocht, hen helemaal gratis aangeboden door de Schiedamse O.O.V.-Bestuur, dankbaar ook voor de service van het reisbureau Knap, die samen meewerkten dat deze dag onvergetelijk werd voor de leden der Schiedamse O.O.V.

* * *

Conferentie te Groningen.

Op 9 en 10 Juni werd in het Hoge Noorden een district-conferentie gehouden. Het was deze keer **Groningen** dat President Lillywhite, vergezeld van Zuster Lillywhite, Dorothy Ann en ouderling Garlick van het hoofdkantoor, in haar midden mocht ontvangen. Dit was iets bijzonders, want het was de eerste keer dat Zuster Lillywhite en Dorothy Ann dit district bezochten. Op Zaterdag 9 Juni werd om 6 uur n.m. in het badhuis in Groningen een doopdienst gehouden. Acht mensen waren gewillig een verbond met onze Hemelse Vader te sluiten. Ouderling Albert D. Holyoak, gemeente-president van Harlingen, sprak enige woorden voor de doop en President Lillywhite was na deze plechtigheid de hoofdspreker.

Deze doopdienst werd gevolgd door een priesterschap-vergadering die om 8 uur in de kerk gehouden werd. Ook hier sprak President Lillywhite de broeders toe, waarna enige lokale broeders gelegenheid kregen om hun getuigenis te geven.

Op Zondag 10 Juni werd de eerste conferentie-vergadering om 10 uur 's morgens gehouden in de Kerk in Groningen. Als eerste spreekster hoorden de aanwezigen Zr. Lillywhite, waarna ouderling Francis W. Carling sprak.

De volgende spreker was ouderling Thomas V. Rasmussen en daarna hoorde we enige woorden van ouderling H. John Ploeger, district-president van het Groningse District. President Lillywhite sloot de rij sprekers van deze ochtendvergadering.

Het muzikale gedeelte van deze conferentie werd verzorgd door zuster Dorothy Ann Lillywhite, die een piano-solo gaf en het Groningse Zangkoor dat twee nummers ten gehore bracht.

Het tweede gedeelte van deze conferentie werd om 5 uur in de kerk te Leeuwarden gehouden. Na een openingsnummer van een kwartet hoorden we als eerste spreker ouderling Junior Garlick van het hoofdkantoor der Zending. En wederom sprak Zuster Lillian D. Lillywhite, waarna Dorothy Ann Lillywhite een piano-solo speelde. Ouderling I. Gene McDaniel, gemeente-president van Leeuwarden, was de volgende spreker en nadat het Groningse Zangkoor „O, mijn Vader” gezongen had, hoorden we van ouderling LeGrande Allen, gemeente-president van Groningen. De rest van de tijd werd gevuld door John P. Lillywhite, president der Nederlandse Zending.

Deze conferentie was een geestelijk feest voor Groningen en de aanwezigen: 125 personen in de morgen- en 105 in de avonddienst, hebben hun Hemelse Vader gedankt voor het voorrecht dat zij hadden om deze conferentie bij te wonen.

* * *

Conferentie te Amsterdam.

Een week daarop werd te **Amsterdam** een district-conferentie gehouden.

Aanwezig waren: President en zuster Lillywhite, hun dochter Dorothy Ann en verder van het hoofdkantoor der Zending: de ouderlingen Don W. Rapier en G. Junior Garlick en zuster Addy H. Gyr.

De eerste vergadering werd op Zondag 17 Juni in het Kerkgebouw gehouden. Nadat de zingende moeders deze morgen met hun zang geopend hadden, hoorden we achtereenvolgens van ouderling Ruel A. Allred, ouderling Charles D. Tate, district-president van Rotterdam-Noord, afgewisseld door een solo gezongen door ouderling Reed L. Reeve, waarna tot ons spraken: ouderling Reed L. Roberts, gemeente-president van Amsterdam-Noord en ouderling Pieter W. Neerings, gemeente-president van Amsterdam-Zuid. Daarna hoorden we weer van de Zingende Moeders en tot slot van deze morgen hoorden we van ouderling G. Junior Garlick en President John P. Lillywhite.

De conferentie werd voortgezet met een priesterschap-vergadering, gehouden om 12.30 uur in de Kerkzaal. Ook hier kregen wederom enige lokale broeders de gelegenheid hun getuigenis te geven, waarna zij allen toegesproken werden door President Lillywhite.

In de middag-vergadering, die om 5 uur begon en wederom gehouden werd in het Kerkgebouw, hoorden na het Amsterdamse Zangkoor als eerste spreekster: Zuster Lillian D. Lillywhite, waarna ouderling C. Earl Israelsen sprak. Deze sprekers werden afgewisseld door ouderling James R. Andrus die een solo zong, daarna

hoorden we van zuster Ethana Johnson en ouderling Paul L. Ward, district-president van Den Haag. Zuster Dorothy Ann Lillywhite gaf hierna een piano-solo, gevolgd door het voorstellen der algemene autoriteiten der Kerk door ouderling Don W. Rapier van het Hoofdkantoor der Zending. Richard M. Heaton, district-president van Amsterdam, was de volgende spreker. Het Amsterdamse Zangkoor gaf hierna weer een nummer ten beste en evenals 's morgens sloot ook President Lillywhite de rij sprekers.

Het was een zeer succesvolle conferentie met vele aanwezigen, n.l. 200 personen in de ochtend- en 220 in de middag-vergadering. En allen zullen de goede geest die ook op deze conferentie heerste, niet spoedig vergeten.

* * *

Conferentie te Apeldoorn.

Op Zondag 24 Juni zagen we President John P. Lillywhite, Zuster Lillian D. Lillywhite, hun dochter Dorothy Ann, ouderling G. Junior Garlick en ouderling Don W. Rapier van het Hoofdkantoor der Zending, onder de aanwezigen in een zaal van het hotel „Poort van Kleef“.

De dienst begon om 10.30 uur en als eerste spreker hoorden we Rex O. Hamilton, district-president van Utrecht, gevolgd door Richard E. Shaw, gemeente-president van Zwolle en Keith D. Bybee, gemeente-president van Enschede. William Bradford gaf daarna een piano-solo. Tenslotte spraken tot ons Theo K. Hollie, district-president van Arnhem, Mark W. Staples en John P. Lillywhite, President der Nederlandse Zending.

De dienst werd voortgezet met een doopdienst die gehouden werd in een badhuis. Enige personen die een verbond sloten met onze Hemelse Vader werden toegesproken door G. Junior Garlick van het Hoofdkantoor der Zending.

Om 3.30 uur waren allen wederom verenigd in „Poort van Kleef“ voor de sluitingsdienst van deze Apeldoornse Conferentie.

De eerste spreker van deze middag was broeder Hendrikus Harteman van Utrecht. Dorothy Ann Lillywhite speelde hierna een piano-solo.

W. Squires Poelman, gemeente-president van Apeldoorn was de volgende spreker. Wederom afgewisseld door een muzikaal gedeelte: een solo gezongen door Richard E. Shaw, gemeente-president van Zwolle. Hierna volgden een hele rij sprekers, n.l. Floyd W. Crump, Richard M. Heaton, district-president van Amsterdam, Thomas van den Berghe, Don W. Rapier, boekhouder op het Hoofdkantoor der Nederlandse Zending, die de Algemene Autoriteiten der Kerk voorstelde, zoals dit gebruikelijk is op een conferentie. Daarna hoorden we nog Wm. Daniel Speakman, district-president van Apeldoorn, en wederom President Lillywhite.

Het is altijd een voorrecht een conferentie bij te wonen en de aanwezigen op deze Apeldoornse conferentie zien met verlangen uit naar de toekomst om wederom de stimulerende geest van zo een bijeenkomst te kunnen ondergaan.

* * *

Door de zendelingen die nu in België werkzaam zijn en die daar werkzaam zijn geweest, kunnen we de vruchten van hun werken zien. Dit is bewezen door een doopdienst, die op 27 Mei j.l. te Antwerpen gehouden werd, waar zeven nieuwe leden tot de Kerk toetraden.

Gedurende deze plechtige dienst waren 85 personen aanwezig. Deze dienst werd versterkt door de tegenwoordigheid van President J. P. Lillywhite en vurige toespraken van ouderlingen Garlick en Terry.

De nieuwe leden werden bevestigd gedurende de avondvergadering, waarna President Lillywhite de bijeenkomst met een inspirerende toespraak eindigde.

Ingezonden door D.P. R. M. Heberson.

AANGEKOMEN.

Op 11 Juni j.l. kwam vanuit Ogden, Utah, in ons land aan: Herman John Westbroek. Ouderling Westbroek komt voor de tweede maal een Zending vervullen. De eerste Zending was gelijktijdig met die van Pres. Lillywhite toen hij 46 jaar geleden hier te lande aankwam.

ZENDELINGEN VERTROKKEN.

M:chiel Baptist, Ogden, Utah.
Aangekomen: 15 Juli 1949.
Vertrokken: 30 Mei 1951.
Werkzaam geweest: Groningen, waarna Br. Baptist werd aangesteld als Overziener der Kerkgebouwen in Nederland met als standplaats Den Haag, waar hij tenslotte G.P. werd.

Grietje Baptist-Zijlstra, Ogden, Utah.
Aangekomen: 15 Juli 1949.
Vertrokken: 30 Mei 1951.
Werkzaam geweest: Groningen. Zr. Baptist werd met haar man overgeplaatst naar Den Haag waar zij de rest van haar zending doorbracht op het Hoofdkantoor der Zending.

Bertha Van Drimmelen, Ogden, Utah.
Aangekomen: 7 Juni 1950.
Vertrokken: 30 Mei 1951.
Werkzaam geweest: Rotterdam-Zuid, Amsterdam, Groningen, Utrecht, Den Haag.

*

Van L. Shumway, Taylor, Arizona.
Aangekomen: 1 Februari 1949.
Vertrokken: 30 Mei 1951.
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Antwerpen, Mechelen, Leeuwarden, Emmen als G.P., Dordrecht als G.P.

*

Carlton Thomas Sumsion, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 28 Februari 1949.

Vertrokken: 30 Mei 1951.

Werkzaam geweest: Utrecht, Arnhem, Zutphen, Amsterdam-Noord als G.P.

*

Marley Petersen, San Diëgo, Californië.

Aangekomen: 28 Februari 1949.

Vertrokken: 30 Mei 1951.

Werkzaam geweest: Maassluis, Eindhoven, Zwolle als G.P., Utrecht, Schiedam als G.P.

*

Joseph Gish Wood, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 4 November 1948.

Vertrokken: 30 Mei 1951.

Werkzaam geweest: Vlaardingen, Hoofdkantoor der Zending assistent, Harlingen, later als G.P., Utrecht als G.P., Leeuwarden als D.P. van het Groningse-District.

*

Ethana Johnson, Glendale, Californië.

Aangekomen: 1 Juni 1949.

Vertrokken: 19 Juni 1951.

Werkzaam geweest: Rotterdam-Noord, Groningen, Amsterdam, Den Haag.

*

Clarence Earl Israelsen, North Logan, Utah.

Aangekomen: 7 December 1948.

Vertrokken: 19 Juni 1951.

Werkzaam geweest: Zutphen, Leeuwarden, Hilversum, Amsterdam-Zuid als G.P., Antwerpen als D.P.

*

William Hofmann, Salt Lake City, Utah.
Aangekomen: 7 December 1948.
Vertrokken: 19 Juni 1951.
Werkzaam geweest: Hilversum, Dordrecht, Rotterdam-Noord,
Gouda, Dordrecht, Middelburg als G.P., Leiden als G.P.

*

Edgar Meier, Salt Lake City, Utah.
Aangekomen: 28 Februari 1949.
Vertrokken: 19 Juni 1951.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Amsterdam-Noord, Vlaardingen,
Alkmaar, later als G.P. van deze plaats.

*

Cornelis de Jong, Salt Lake City, Utah.
Aangekomen: 11 Juli 1949.
Vertrokken: 19 Juni 1951.
Werkzaam geweest: Arnhem als D.P. van het Arnhemse District,
Rotterdam als D.P. en Arnhem als D.P.

*

Voyd Lewis Zundel, Pocacello, Idaho.
Aangekomen: 7 December 1948.
Vertrokken: 19 Juni 1951.
Werkzaam geweest: Leiden, Rotterdam, Eindhoven als G.P.,
Rotterdam-Zuid als D.P.

*

Ben Ross Heywood, Phoenix, Arizona.
Aangekomen: 7 December 1948.
Vertrokken: 19 Juni 1951.
Werkzaam geweest: Arnhem, Alphen a/d Rijn, Woerden, als
G.P., Amersfoort als G.P., Zutphen als G.P.

*

LEDEN VERTROKKEN.

Op 29 April uit Utrecht: Hendricus Johannes Schrama, Jacoba Schrama-Waasdorp. Tot onze spijt moeten wij vermelden dat Br. Schrama direct na zijn aankomst te Salt Lake City is overleden.

Op 27 April uit Groningen: Johan Herman Frederik Luttmer, Catharina Luttmer. Ten Hoove, Johan Herman Frederik Luttmer, Anna Catharina Luttmer.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DOOPDIENSTEN.

Op 25 Februari 1951 te Amersfoort: Willem van Zoeren, Anna Elisa van Zoeren. Willem van Zoeren.

Op 25 Februari te Zeist: Cornelia Gijsbertha Boogaard.

Op 30 Maart te Den Helder: Cornelis Dekker.

Op 28 April 1951 te Zwijndrecht: Casar Nico Zandee.

Op 27 Mei te Antwerpen: Jeanne Gaston Charlotte Gelijkens, Lucienne Joannes Maria Gelijkens, Willy Alexander Diddens, Michel Jacques Gross.

Op 9 Juni te Leeuwarden: Jan van der Meulen, Fietje van den Meulen-Hempenius.

INGEZEGEND.

Op 3 Juni Gustaaf Arend Koopal, zoon van Jacob Andries Koopal en Grietien Keizer.

Op 3 Juni te Gouda: Petronella Agatha Dijkman en Alexander Hendricus Dijkman, dochter en zoon van Cornelis Pieter Dijkman en Maria Kulik.

Op 9 Juni te Leeuwarden: Janke van der Meulen, dochter van Jan van der Meulen en Tietje Hempenius.

OVERLEDEN.

Op 19 Maart te Antwerpen: Philomena Paulina Dockx-Rademaker op 72-jarige leeftijd.

Op 19 Mei te Rotterdam: Neeltje Pols-de Haas op de leeftijd van 59 jaar.

Op 18 Juni in Amsterdam: Elisabeth Johanna Jansen-Liefhebber op 74-jarige leeftijd. Wij vragen God de nabestaanden van deze zusters te troosten in hun zwaar verlies.

OVERPLAATSINGEN.

Op 25 Mei werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt:

William H. Matthews van Rotterdam-Z. naar Den Haag. W. Squires Poelman van Den Haag naar Apeldoorn als G.P. Joel K. Mellor van Enschede naar Amsterdam-Noord als G.P. Richard Noorlander van Gent naar Apeldoorn. Arnold Sieverts werd aangesteld als G.P. van Den Haag.

Op 13 Juni: Ernest G. Van Corler van Rotterdam-Z. naar Den Helder. James D. Cheshire van Den Haag naar Delft als G.P. Grant M. Flygare van Vlaardingen naar Alkmaar als G.P.

Op 15 Juni: Niels B. Larsen van Rotterdam-Noord naar Gent. Florin R. Nielson van Rotterdam-Noord naar Antwerpen. Robert R. Burdett van Amsterdam-Zuid naar Nijmegen als G.P. Reed L. Reeve, hoofd van de Zendelingenschool in Haarlem ging naar Rotterdam-Z. als D.P.

VERORDINEERD.

Op 27 Mei 1951 te Vlaardingen: Johan Willem Catharinus Merks tot Priester.

Op 17 Juni 1951 te Groningen: Hilbrand Hofman tot Diaken.

AFGESNEDEN.

Op 21 Mei 1951 werd te Vlaardingen van de Kerk afgesneden: Nicolaas Doelman.